

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ & ΟΛΕΣ ΣΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

Γιατί ελεύθερες;

Γιατί είναι τα μέσα με τα οποία εξυπηρετούμαστε ως εργαζόμενοι και εργαζόμενες, φοιτητές και φοιτήτριες, μαθητές και μαθήτριες, άνεργοι και άνεργες, συνταξιούχοι, μετανάστες και μετανάστριες. Αναγκάζομαστε λοιπόν να τα χρησιμοποιούμε ξοδεύοντας χρόνο και χρήμα, πηγαίνοντας στη δουλειά, φάχνοντας για δουλειά, σπουδάζοντας για να βρούμε δουλειά ή διασκεδάζοντας εκτός δουλειάς. Καθώς ο νεκρός αυτός χρόνος μετακίνησης έχει άμεση σχέση με τη δουλειά ή την αναζήτησή της, πρέπει να καλύπτεται οικονομικά από το κράτος-εργοδότη ή από το εκάστοτε αφεντικό. Το κράτος που από τη μια δαπανά υπέρογκα ποσά για εξοπλισμούς και από την άλλη βάζει βαθεία το χέρι του στις δικές μας τσέπες για να σώσει τις χρεωκοπημένες τράπεζες.

Ποιος θα πληρώσει τα σπασμένα;

Τη συντήρηση και τη λειτουργία των Μ.Μ.Μ. την πληρώσαμε και την πληρώνουμε μέσω των άμεσων και έμμεσων φόρων, που την τελευταία εξαιτία αυξήθηκαν κατακόρυφα σε αντίθεση με το δικό μας εισόδημα που μειώθηκε δραματικά. Και σαν να μην έφταναν αυτά η ταλαιπωρία μας έχει φτάσει στο απροχώρητο. Συνωστιζόμαστε σαν σαρδέλες σε σαραβαλιασμένα πολλές φορές οχήματα, λόγω κατάργησης δρομολογίων και ελλείψεων προσωπικού και ανταλλακτικών (από αναφορές των ίδιων των εργαζόμενων υπάρχει έλλειμμα 300 τεχνικών και 200 περίπου οδηγών). Εξάλλου, καταργήθηκαν ορισμένα δρομολόγια για τις παραλίες και τα βουνά της Αθήνας (Σαρωνίδα, Πάρνηθα) στερώντας από τον ταλαιπωρο κόσμο κάποιες λίγες ώρες χαλάρωσης και αναψυχής. Έρχονται όμως να χρυσώσουν το χάπι με τον δήθεν εκσυγχρονισμό της τηλεματικής. Μας ενημερώνουν δηλαδή ότι πρέπει να φηνόμαστε ή να ξεροσταλιάζουμε στις στάσεις 15, 20 και 30 λεπτά περιμένοντας υπομονετικά το λεωφορείο, ενώ στην πραγματικότητα καταλαγιάζουν τις διαμαρτυρίες και τον εννευρισμό μας. Ποιο λόγο ύπαρξης θα είχε η τηλεματική αν η πυκνότητα και η συχνότητα των δρομολογίων ήταν ικανοποιητική; Πληρώνοντας εισιτήριο, το μόνο που κάνουμε είναι να συμβάλλουμε στη λογική του κέρδους της εταιρείας. Τα κέρδη αυτά αποτελούν το «μήλο της έριδος» για τους υποψήφιους «επενδυτές». Ας μην ξεχνάμε επίσης τα χιλιάδες οχήματα των κρατικών αξιωματούχων (βουλευτές, στρατιωτικοί, μητροπολίτες) που κυκλοφορούν χωρίς καμία επιβάρυνση για τους ίδιους, αλλά εις βάρος της δικής μας τσέπης.

Γιατί όχι στην ιδιωτικοποίηση;

Επειδή η ιδιωτικοποίηση των Μ.Μ.Μ. και γενικότερα των κοινωνικών αγαθών (νερό, ρεύμα, τρένα, δρόμα, κ.λπ.) όπου έχει λάβει χώρα, οδήγησε σε υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών και σε αύξηση της τιμής τους ή σε χρεωκοπία τους. Η δε επανακρατικοποίησή τους το μόνο αποτέλεσμα που φέρνει είναι να πληρώνουμε πάλι εμείς φουσκωμένο τον λογαριασμό με τα χρέη και τα κέρδη των επενδυτών.

Ενδεικτικά:

- Η ιδιωτικοποίηση του Ο.Σ.Ε. είχε ως συνέπεια την κατάργηση των ασύμφορων για την εταιρεία δρομολογίων (Πελοπόννησος).
- Η ιδιωτικοποίηση των λεωφορείων στα επαρχιακά δίκτυα (π.χ. Ρόδος, Ηράκλειο Κρήτης) κατέληξε σε αραιώση δρομολογίων και χρέωση ανάλογα με την απόσταση.

Θεωρούμε ότι οι μεταφορές καθώς και το ρεύμα, η υγεία, η παιδεία και το νερό είναι ζωτικά δημόσια αγαθά και συνεπώς τα υπερασπιζόμαστε με όρους αυτοδιαχείρισης και κοινωνικοποίησης. Έχουμε όμως πλήρη επίγνωση ότι η λογική αυτή δεν μπορεί να δώσει συνολικές απαντήσεις στο πρόβλημα, παρά μόνο με την καθολική αμφισβήτηση του συστήματος, αφού δεν ταιριάζει καθόλου με τη λογική της αγοράς και του κράτους που θεωρεί πλέον τα παραπάνω αγαθά εμπορεύματα προς εκμετάλλευση, δηλαδή αντικείμενα αγοραπωλησίας.

Γιατί αλληλεγγύη μεταξύ επιβατών και οδηγών;

Γιατί βιώνουμε τα ίδια προβλήματα επιβίωσης. Οι μειώσεις μισθών, οι αυξήσεις φόρων και ο κίνδυνος απολύσεων αποτελούν μόνιμο βραχνά στην καθημερινότητά μας και κάθε φορά που τα διεκδικούμε νοιώθουμε έντονα τη βία της καταστολής από την εκάστοτε κυβέρνηση.

Γιατί δίνουμε ταξικούς αγώνες από την ίδια πλευρά ενάντια στα μνημόνια, το κεφάλαιο και την εξαθλίωση της ζωής μας. Όταν οι συγκοινωνίες δεν εξυπηρετούν τη βασική ανάγκη της μετακίνησης αλλά λειτουργούν αποκλειστικά στη λογική του κέρδους, τότε οι μειώσεις των δρομολογίων και ο αποκλεισμός από τη μετακίνηση της πλειοψηφίας των επιβατών, τα δυσβάσταχτα ωράρια και οι μισθοί πείνας των εργαζομένων είναι αναπόφευκτες συνέπειες.

Γιατί προσπαθούν να αναθέσουν στους εργαζομένους και τις εργαζόμενες των Μ.Μ.Μ τον χαφιεδιστικό ρόλο παρακολούθησης και ελέγχου των επιβατών. Η δε αντιπαράθεσή τους με ανθρώπους της φτώχειας, της ανεργίας και της απληρωσιάς θα αντισταθμίζεται από μια υποτιθέμενη αύξηση μισθού αν βελτιωθούν τα κέρδη της εταιρίας.

Γιατί ο ελεύθερος χαρακτήρας των Μ.Μ.Μ. είναι κοινή απαίτηση επιβατών και εργαζόμενων που αποκλείει την ιδιωτικοποίησή τους αφού εξαλείφεται το κέρδος που είναι ο μοναδικός σκοπός των ιδιωτών – αρπαχτικών.

Γιατί θεωρούμε την αυτοοργάνωση επιβατών και εργαζόμενων στα Μ.Μ.Μ. δομικό στοιχείο των ταξικών αγώνων, που μόνο αυτοί μπορούν να επιφέρουν νίκες.

Γιατί είμαστε ενάντια στους ελεγκτές;

Στην ελεύθερη μετακίνηση με τα Μ.Μ.Μ. δεν υπάρχει ανάγκη ελεγκτών και κάθε είδους ελεγκτικού μηχανισμού. Η ύπαρξή τους εξυπηρετεί δύο σκοπούς:

1ον Την κερδοφορία της επιχείρησης.

2ον Την καθυστάση των «απειθαρχων» επιβατών, με τη χρήση ψυχολογικής και σωματικής βίας, φτάνοντας μέχρι τη δολοφονία 18χρονου επιβάτη στο Περιστέρι. Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα: Τόσο στοιχίζει η ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια; 1.40 € ; Σ' αυτή τη τρομοκρατία και την ενοχοποίηση κάθε «παραβατικής» συμπεριφοράς αντιτάσσουμε την αλληλεγγύη μεταξύ των επιβατών.

Γιατί είμαστε κατά του ηλεκτρονικού εισιτηρίου;

-Γιατί μας αφαιρεί το δικαίωμα της παραχώρησης του εισιτηρίου μας που δεν έχει λήξει, σε επιβάτες που το έχουν ανάγκη.

-Γιατί με την απόφαση να τοποθετηθούν μπάρες στους σταθμούς των μετρό αποκλείονται τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα, που δεν έχουν να πληρώσουν, από την δυνατότητα μετακίνησης στην πόλη.

-Γιατί είναι άλλο ένα φακέλωμα στη ζωή μας, αφού τα προσωπικά μας δεδομένα μπορούν ανά πάσα στιγμή να χρησιμοποιηθούν για οποιαδήποτε κατασταλτική μεθόδευση.

-Γιατί το υπέρογκο ποσό που θα ξοδευτεί για την έκδοση του ηλεκτρονικού εισιτηρίου (εκδοτήρια, μπάρες, ακυρωτικά μηχανήματα) θα μπορούσε να αποδοθεί στη βελτίωση των υφιστάμενων συγκοινωνιών, που έχουν αφεθεί να ρημάζουν.

ΞΕΠΕΡΝΑΜΕ ΤΟ ΦΟΒΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΜΕ ΤΗ ΣΙΩΠΗ ΜΑΣ

Αντιλαμβανόμαστε πως η προσπάθεια δημιουργίας κοινωνικού κινήματος για ελεύθερες μετακινήσεις και απήχηση την οποία γνωρίζει, ενοχλεί την φασιστερίζουσα κυβέρνηση ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ.-ΑΝ.ΕΛ. Για τον λόγο αυτό αναβαθμίζει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς στα Μ.Μ.Μ. σε κατασταλτικούς, μέσω συμφωνιών Ο.ΑΣ.Α. και ΕΛ.ΑΣ. Καταφεύγει σε κινήσεις εφοβισμού και απαγόρευσης διακίνησης πολιτικών και συνδικαλιστικών κειμένων μεταξύ επιβατών και εργαζομένων, όπως αυτή που εκδηλώθηκε στο αμαξοστάσιο της Ο.ΣΥ. στο Ρέντη στις 7 Απρίλη, στις 4 το πρωί, σε μοίρασμα για τις ελεύθερες μετακινήσεις που διοργανώθηκε από συνελεύσεις γειτονιάς.

Δεν θα ανεχτούμε καμιά ποινικοποίηση του αγώνα μας.

Δεν θα ανεχτούμε καμιά στοχοποίηση εργαζομένων, αγωνιστών και αγωνιστριών.

Δεν φοβόμαστε. Συνεχίζουμε απτόητοι.

Αντιδρούμε στην επιβολή του πρόστιμου σε συνεπιβάτες μας που δεν έχουν εισιτήριο. Κάνουμε έτσι πράξη την αλληλεγγύη μεταξύ των επιβατών, αντιτασσόμαστε στον αντικοινωνικό ρόλο των ελεγκτών και απαιτούμε ελεύθερες μετακινήσεις στα Μ.Μ.Μ. για όλους και όλες.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΑ ΜΜΜ ΟΧΙ ΣΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Συνέλευση Αδιαμεσολάβητης Δράσης Βύρωνα Καισαριανής Παγκρατίου Ζωγράφου
(πρώην συνέλευση για δράσεις ενάντια στα χαράτσια)

Ανοιχτή συνέλευση κάθε Δευτέρα στις 8μμ, Κύπρου 43, Βύρωνα
(στο στέκι της συνέλευσης κατοίκων Βύρωνα, Καισαριανής, Παγκρατίου)
τηλέφωνο επικοινωνίας, δράσης και άμεσης παρέμβασης: **6933118700**
sadvkpz.espivlogs.net / sadvkpz@espiv.net

ΟΔΗΓΟΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

Αντιμετωπίζουμε τον έλεγχο με πολιτικά επιχειρήματα. Υπερασπιζόμαστε την θέση μας για την μη-πληρωμή. Αν ο ελεγκτής επιμένει, ακολουθούμε τα παρακάτω:

1. Αρνούμαστε να δώσουμε τα στοιχεία μας στον ελεγκτή.
2. Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε τον ελεγκτή ούτε βέβαια οποιονδήποτε security, αν επιχειρήσουν να μας οδηγήσουν στο αστυνομικό τμήμα (ΑΤ). Αν μας απειλήσουν ότι θα μας εξαναγκάσουν να τους ακολουθήσουμε με τη βία στο ΑΤ ή μας υποχρεώσουν να κατέβουμε με τη βία σε στάση όπου υπάρχουν αστυνομικοί, απαιτούμε τη σύλληψή τους και καταθέτουμε μήνυση για παράνομη βία, εκβίαση και παράνομη κράτηση.
3. Αν πρέπει να φύγουμε, συγκρατούμε, τα διακριτικά τους (τον αριθμό στο καρτελάκι τους) και κάνουμε μήνυση αργότερα.
4. Δεν είμαστε υποχρεωμένοι να περιμένουμε την άφιξη της αστυνομίας. Επιδιώκουμε να κατέβουμε στην επόμενη στάση χωρίς δισταγμό. Κανείς δεν μπορεί να μάς κρατήσει με βία στο όχημα.
5. Η αστυνομία μπορεί μόνο να πάρει τα στοιχεία μας, δεν μπορεί να μάς συλλάβει, διότι το αδίκημα διώκεται κατ' έγκληση, δηλαδή πρέπει να έχει υποβληθεί μήνυση από τον νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας (όχι τον υπάλληλο) συγκεκριμένα για το δικό μας πρόσωπο (πράγμα αδύνατο να έχει συμβεί τη στιγμή του ελέγχου).
6. Εάν ο οδηγός αρνείται να ανοίξει τις πόρτες, παγιδεύοντας έτσι και τους άλλους επιβάτες, του δηλώνουμε ότι διαπράττει παράνομη κράτηση, η οποία αποτελεί αυτόφωρο αδίκημα πολύ σοβαρότερο από το πταίσμα της μη πληρωμής εισιτηρίου και ότι θα τον μηνύσουμε, εφόσον οδηγηθούμε τελικά στο ΑΤ.
7. Απευθυνόμαστε στους συνεπιβάτες μας, εξηγώντας ότι αυτό που κάνουν ο οδηγός και ο ελεγκτής είναι παράνομο και ότι η κυβέρνηση μας τα παίρνει εκβιαστικά και τα δίνει σε εταιρείες και τράπεζες. Γνωρίζοντας και δημοσιοποιώντας το δικό μας, κάνουμε συμμάχους τους συνεπιβάτες μας. Ζητούμε στοιχεία των συνεπιβατών για μαρτυρία.
8. Εάν έλθουν οι αστυνομικοί, απαιτούμε να συλλάβουν αμέσως τον ελεγκτή ή και τον οδηγό, διότι μας κράτησαν παράνομα εντός του λεωφορείου (ή γραφείου ή σταθμού).
9. Αν συνταχθεί πρόστιμο, αρνούμαστε να το υπογράψουμε, καταγγέλλοντας την παράνομη κράτησή μας. Δεν πληρώνουμε το πρόστιμο επιτόπου, ακόμα και αν έχουμε τα χρήματα. Άλλωστε η έκπτωση ισχύει για 10 ημέρες.
10. Μπορούμε να πάμε στον ΟΑΣΑ, ζητώντας και τη συμπαράσταση της συνέλευσής μας, και εκθέτοντας την οικονομική, οικογενειακή, κοινωνική μας κατάσταση να ζητήσουμε τη διαγραφή του προστίμου.